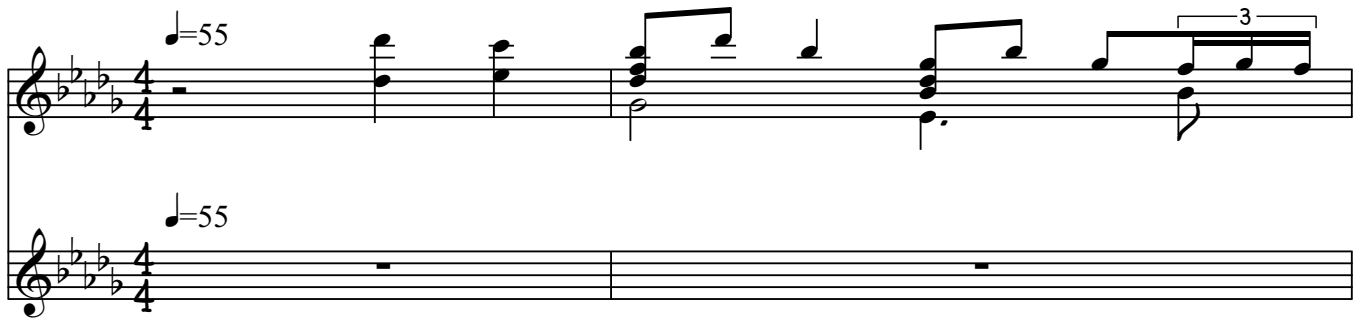

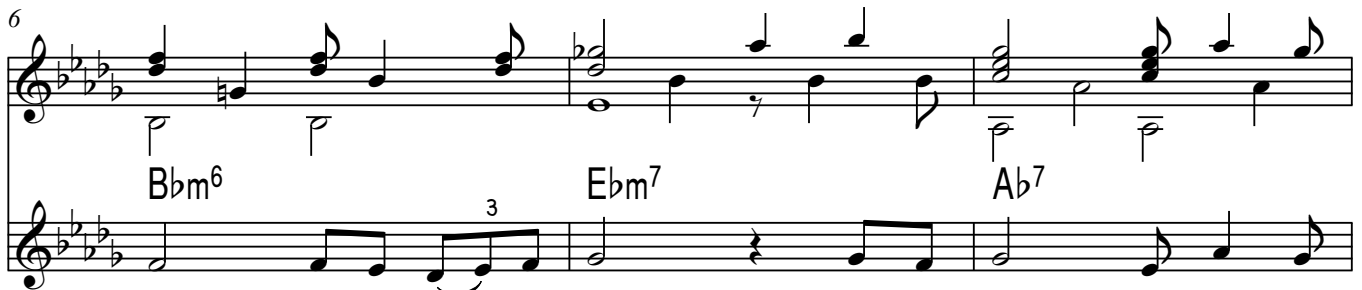
ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

lento, espressivo

Gói mưa

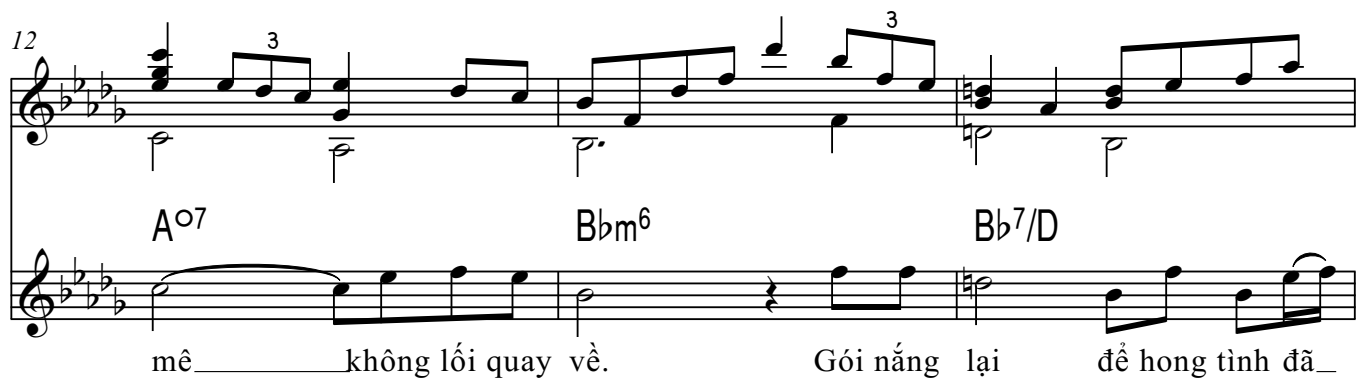

lại để vỗ về_ nỗi nhớ, để chừng như chuộc hết đam

mê. Để_ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vào đam

12

$A^{\circ 7}$ Bbm^6 Bb^7/D

mê không lối quay về. Gói nắng lại để hong tình đã

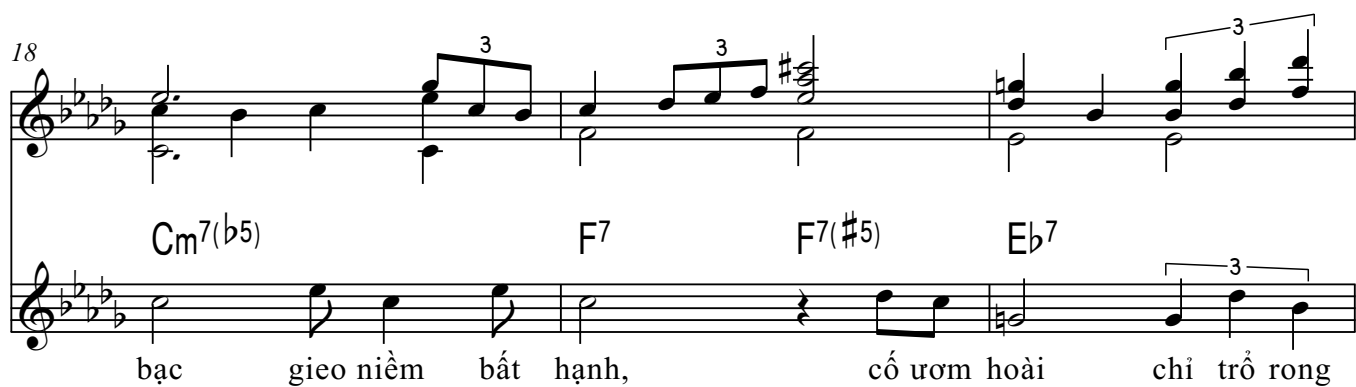
15

Ebm^7 Ab^7 $Dbmaj^7$

cũ, xanh xao chưa lặng lẽ niềm cảm. Lòng phụ

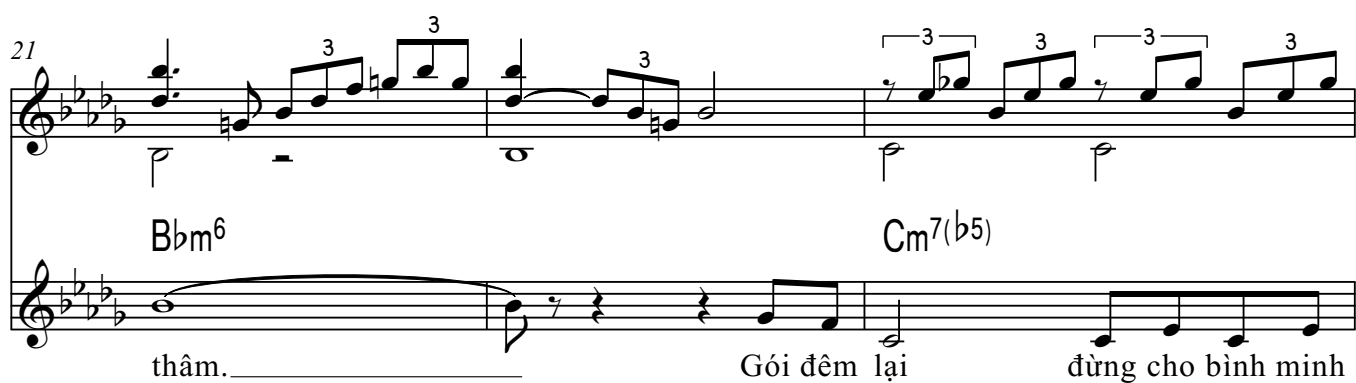
18

$Cm^7(b5)$ F^7 $F^7(\#5)$ Eb^7

bạc gieo niềm bất hạnh, cố uơng hoài chỉ trở rong

21

Bbm^6 $Cm^7(b5)$

thâm. Gói đem lại đừng cho bình minh

24

$C\flat\text{maj}7$ $F7$ $F7/A$

tới, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

$B\flat m$ $B\flat m7/D$ $E\flat m6$

buồn. Ai biết được những góc đời lặng lẽ chợt bùng

29

$F7/A$ $B\flat m6$

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

$E\flat m7$ $A\flat 7$ $D\flat\text{maj}7$

nửa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cổ

35

B \flat 7 E \flat m7 F7 E \flat 7

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

B \flat m6 F7(#5) E \flat 7 B \flat m6

thường. Một chỗ rất bình thường.

8va